

Otrzymanie hodowlanych materiałów wyjściowych koniczyny czerwonej o skróconej rurce korony dla łatwego zapylania kwiatów przez pszczoły i dobrego zawiązywania nasion

Wyżej przedstawiony temat realizowano w Pracowni Botaniki Pszczelarskiej Zakładu Zapylania Roślin Oddziału Pszczelnictwa ISK w Puławach. Wszystkie prace selekcyjne wykonane w całości według zaplanowanej metodyki, dają szansę uzyskania różnorodnej puli genotypów koniczyny czerwonej charakteryzujących się skróconą rurką korony, przez co jej kwiaty będą mogły być zapylane nie tylko przez trzmiele o długich języczkach, ale także przez pszczołę miodną. W ten sposób istnieje szansa poprawienia stopnia zawiązywania nasion u koniczyny czerwonej całkowicie zależnego od dostatecznego zapylenia kwiatów przez owady.

W roku 2008, późną wiosną, założono nowe poletko doświadczalne z pojedynkami koniczyny czerwonej. Nasiona z wyselekcjonowanych w poprzednich sezonach pojedynków wysiano na powierzchni 4 arów siewnikiem rzędownym zachowując rozstaw rzędów 130 cm. Po wschodach wykonano przerywkę, a w bezpośrednim sąsiedztwie poletek selekcyjnych koniczyny wysiano nostrzyk biały jednoroczny odmiany Hubam, jako potencjalne źródło zarodników mączniaka.

Na założonym w roku bieżącym poletku wykonano selekcję negatywną głównie roślin słabiej rozwijających się i mniej żywotnych. Roślin z objawami mączniaka nie stwierdzono, ale porost nie był jeszcze w pierwszym roku po wysiewie wystarczająco zwarty. W sierpniu oceniono plon zielonej masy z każdego pojedynka. W następnym roku wegetacji wykonane zostaną dalsze prace selekcyjne.

Na poletkach w drugim roku po siewie (założonych w roku 2007) przeprowadzono selekcję pojedynków koniczyny głównie na długość rurki korony, ale także na plon zielonej masy i odporność na mączniaka właściwego. Masa pierwszego pokosu oceniana była w początkach kwitnienia w czerwcu. W wyniku selekcji do zbioru nasion w drugim pokosie pozostawiono jedynie dziewięć pojedynków, które mieściły się w założonym rygorze selekcyjnym. Większość eliminowanych pojedynków w drugim roku wegetacji nie spełniało założonych kryteriów pod względem potencjalnych możliwości produkcji zielonej masy. Pozostawione w populacji pojedynki charakteryzowały się krótką rurką korony oraz wytwarzały stosunkowo najwięcej zielonej masy.

Kontynuowanie wyżej wymienionych prac badawczych i selekcyjnych, daje możliwość uzyskania materiału wyjściowego do hodowli nowych odmian o skróconej rurce korony i wysokim potencjale plonu nasion. Można będzie wówczas liczyć na opłacalną uprawę nasiennych plantacji koniczyny czerwonej w Polsce i znaczny wzrost areału uprawy tego gatunku, jako doskonałej wysokobiałkowej paszy. Ponadto wprowadzenie do szerokiej uprawy koniczyny krótkorurkowej wzbogaciłoby wydatnie pożytki pszczele.